

Τι σημαίνει ότι οι ψυχές είναι αθάνατες;

[/ Γνώμες](#)

Φυσικά ο μόνος που μπορεί να απαντήσει σ' αυτή την ερώτηση είναι η Εκκλησία που περιλαμβάνει όλη την Αλήθεια. Η Αγία Γραφή το λέει καθαρά.

Εκείνο που δίνει απροσμέτρητη αξία στον άνθρωπο είναι η αθάνατη ψυχή. Χάρη σ' αυτήν ονομάσθηκε ο άνθρωπος βασιλιάς της κτίσεως, παιδί του Θεού, προορισμένος να ζήσει στην αιωνιότητα και να κληρονομήσει τη βασιλεία των ουρανών. Γι' αυτή την ψυχή, τον ατίμητο θησαυρό, μιλούσε ο Κύριος και έλεγε: « Τι ωφελείται ο άνθρωπος αν κερδίσει όλο τον κόσμο, αλλά ζημιωθεί την ψυχή του; » (Ματθ. ιστ' 26).

Οι αναφορές της Αγίας Γραφής στην αθανασία της ψυχής και τη μετά θάνατο ζωή είναι αναρίθμητες. Νομίζουμε πως αρκεί να δούμε τι λέει το τελευταίο βιβλίο της Αγίας Γραφής για αυτό το θέμα: « Είδα κάτω από το ουράνιο θυσιαστήριο τις ψυχές εκείνων, που είχαν σφαγεί για το λόγο του Θεού και για την πίστη στο Χριστό...

Και δόθηκε στον καθένα απ' αυτούς στολή λευκή και τους ειπώθηκε να ξεκουραστούν ακόμη λίγο καιρό, μέχρι να ολοκληρώσουν και οι σύνδουλοί τους στη γη και οι αδελφοί τους που πρόκειται να σκοτωθούν όπως και αυτοί » (Αποκ. στ' 11). Είναι φανερό ότι αναφέρεται σε ψυχές ζωντανές και με πλήρη συνείδηση,

που ζουν και επικοινωνούν μεταξύ τους.

Παρόμοιες αλήθειες εκφράζουν και οι Πατέρες της Εκκλησίας. Η ψυχή, κατά το Μ. Αθανάσιο, είναι αυθυπόστατη και αυτοκίνητη. Αυτή κινεί το σώμα και η ίδια δεν κινείται από άλλη δύναμη. Επομένως αφού η ψυχή κινείται μόνη της και μετά την εκδημία της από το σώμα, μπορεί να κινείται με τις δικές της δυνάμεις. Διότι δεν είναι η ψυχή που πεθαίνει, αλλά επειδή αυτή αναχωρεί, πεθαίνει το σώμα. Αν το υλικό σώμα διαλύεται μετά το χωρισμό του από την ψυχή, όμως δεν ισχύει το ίδιο και για την πνευματική φύση της ψυχής. Αυτή εξακολουθεί να ζει.

Η διδασκαλία του Χριστιανισμού είναι ξεκάθαρη. Τι άλλο μαρτυρεί η υπόσχεση του Χριστού στο μετανοημένο ληστή πάνω στο σταυρό; « Σήμερα μετ' εμού έση εν τω παραδείσω » . Συνδέει τη μία ζωή με την άλλη χωρίς να μεσολαβεί τίποτε. Ο ληστής ζήτησε από τον Κύριο να τον θυμηθεί. Και ο Χριστός του παραχωρεί θέση μαζί Του στον Παράδεισο. Και του την παραχωρεί όχι στο απώτερο μέλλον, αλλά στο άμεσο παρόν, σήμερα πριν ο ήλιος δύσει.

Η ψυχή, λοιπόν, του πιστού, ευθύς μετά την εκδημία, μεταφέρεται σε τόπο όπου είναι ο Χριστός. Και όλα αυτά με πλήρη συνείδηση και εγρήγορση. Πώς αλλιώς θα ερμηνεύσουμε την επιθυμία του αποστόλου Παύλου, « επιθυμώ να πεθάνω και να είμαι μαζί με το Χριστό » (Φιλ. α' 23).

Η άμεση αυτή κοινωνία και επικοινωνία των ψυχών με το Χριστό είναι γι' αυτές πηγή χαράς, ειρήνης, αναπαύσεως. Προαπολαμβάνουν πνευματικά αγαθά, έως ότου αναστηθούν και τα σώματα άφθαρτα, για να συναπολαύσουν « ά οφθαλμός ουκ είδε και ους ουκ ήκουσε και επί καρδίαν αναθρώπου ουκ ανέβη ... » (Α' Κορ. β' 9)

Βρίσκονται επομένως μακριά από τη χριστιανική διδασκαλία, όσοι νομίζουν ότι οι ψυχές φθείρονται ή εξαφανίζονται ή κοιμούνται ή ναρκώνονται ή μετασαρκώνονται μετά την εκδημία. Οι ψυχές και μετά το θάνατο του σώματος εξακολουθούν να ζουν, να αισθάνονται, να γνωρίζουν και να αναγνωρίζουν με πλήρη αυτοσυνειδησία.